

[Kristen Amby.]

Med Hensyn til selve Realiteten har jeg bare sagt, hvad der vel er rimeligt — og det er der ikke Spor af Grund til at hovere over —, at jeg virkelig ikke her paa staaende Pod kan kontrolere den Beregning, det ærede Medlem kom med, og hvis Rigtighed han garanterer for. Det ærede Medlem er ikke en saadan Autoritet for mig, og jeg formoder heller ikke for Tinget, at en Beregning af ham uden videre maa anses for at dække det virkelige Forhold. Ministeren var jo da ogsaa saa forsigtig at sige, at man ikke altid uden videre kan gaa ud fra, at en Skat, der betales over en Aarrække, naar dertil lægges Rente og Rentes Rente, bliver mindre. Det kan være rigtigt nok. Men i dette Tilfælde er der det specielle, at man uden at have vidst det i Forvejen — for de paagældende Læger har jo slet ikke vidst det, og de er saa og saa mange; de vejer ikke som Stemmer, det erkender jeg — skal af med en eksorbitant høj Skat, fordi den opsamlede Formue i Form af Goodwill skal beskattes med Halvdelen; det samme skal altsaa ogsaa gælde for andre. Hvis det kun var Spekulationen; man vilde ramme; var der en anden Vej at gaa. Hvis det havde vist sig, at Lægernes Praksis i Stedet for at have en Formueværdi som hidtil, var steget til det 3—4-dobbelte og som Følge deraf Goodwill ogsaa var steget — og ligesaadan med Butikker —, saa kunde man have lavet et Sammenligningsgrundlag med Aarene, der ligger forud. Hvis det endelig var det, man vilde, saa kunde Regeringen jo, som har Flertallet i begge Ting, have lavet en Hastelov. Der er ingen Grund til, fordi man vil ramme noget, der er urimeligt og urigtigt, som dette at spekulere er, det kan jeg erkende, i en Fremtid, som vi andre ikke tror paa kan holde, og faa andre Mennesker til at hoppe paa den og lave en urimelig Masse Spekulationer, da samtidig at ramme en Masse Mennesker i deres legitime Erhverv, uden at de har haft nogen Mulighed for at forudse dette.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg taler ikke Moral og har ikke noget Ønske om at tale Moral, jeg taler Økonomi, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der knytter sig de allerstørste samfundsmæssige Interesser til de Problemer, vi her beskæftiger os med. Jeg tillægger det til Dato stor Betydning, at der i Tide blev bebudet de omhandlede Regler om Aktie-

salg. Betydning paa de Omraader, hvor der allerede har været store Kursgevinster; og paa samme Maade er der heller ikke Tvivl om, at der inden for det øvrige Erhvervsliv med Hensyn til Salg af Forretninger allerede nu er Omraader, hvor Reglerne vil kunne faa afgørende Betydning. Der er ingen, der ved, hvilke Muligheder for Konjunkturudnyttelse, der, efterhaanden som Vareknaphed melder sig, kan frembyde sig i den kommende Tid. Naar man saa samtidig ordner Forholdet paa en saadan Maade — det gælder Forretningsfolk, og det gælder andre —, at der kommer en rimelig Beskatningsregel ud af det, saaledes at de, der udtræder af Forretningslivet med den opsparede Indtægt, kommer til at svare en Skat deraf, medens de, der køber, faar Lov til at trække fra for Værdier, som ikke bestaar, uden at de selv skal holde dem vedlige ved ny Arbejdsindsats eller ny Kapitalindsats, saa sker der ikke noget til Skade for nogen ved denne Lov.

Hassing-Jørgensen: Der er en ganske betydelig Forskel paa den Argumentation, der fremføres af de to ærede konservative Talere. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard argumenterer mod Finansministerens Vurdering af disse Bestemmelser Virkninger. Man kan, indrømmer jeg, bedømme disse mere eller mindre tillidsfuldt. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har altsaa slet ingen Tillid til, at Bestemmelserne kan have nogen gunstig Virkning, den højtærede Finansminister har maaske en meget stor Tillid dertil, og der kan meget godt tænkes forskellige andre Vurderinger af Bestemmelsernes Virkninger. De kan godt paa visse Omraader være omdisputable, og derfor har der i Udvalget gjort sig en Bestræbelse gældende, som jeg tror er lykkedes godt, nemlig at hindre skadelige Virkninger af disse Bestemmelser ved Siden af de gode Virkninger, de kunde faa. Gennem den Modifikation, Lovforslaget er undergaaet, er det efter min Anskuelse lykkedes, i hvert Fald i alt væsentligt, at hindre skadelige Virkninger af Bestemmelserne.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby argumenterer derimod mod Lovforslaget, som om det var en Reformlovgivning, der her forelaa, og hvis det var rigtigt, saa havde det ærede Medlem naturligvis Ret i, at saa var der talrige andre Ting, som man skulde tage op til Drøftelse og til Afgørelse. Men det er slet ikke nogen Reformlovgivning, der her foregaar, det er ikke engang et Forsøg paa en Reformlovgivning. Der er endda